

Publicerad 2013-04-29 14:09 av Maria Eliasson

Äntligen börjar de titta fram så smått där solen börjat nå in mellan träden. Våren är kall men vacker.

Vitsippor, oh så ljuvt!

Under furorna långt in i stora skogen finns de ej
Under bokarna intill cykelbanan syns ingen nej
Men när jag tittade nära dungen intill där jag bor
En liten näpen vit plätt var där endast, men ingen stor
De är så fina de små vitsipporna, det tycker jag
De nickar med sina ansikten och säger glatt god dag
Små blommor lyser upp uti vår blöta kalla natur
Där säger de att de är vår till skogens alla små djur

För snart så kommer fåglarna och håller vårkonserten
Redan hör man koltrasten som höjer våratmosfären
Bladen på björkarna vill gärna få spricka ut rätt snart
Körsbärsträden har knopparna för blomning re´n gjort klart
Tulpanerna står i startgroparna redan beredda
Små blåa skillor blommor är inte för kylan rädda
Snart så skiner solen så varmt igen, då blommor ju allt
Vi alla glömt då att det nyss var så ruskigt otäckt kallt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Eliasson med Poeter.se id #34769 innehar upphovsrätten